

„Eu aş vrea (zice Sf. Ap. Pavel) ca toţi oamenii să fie cum sunt eu.” Dar fiecare are de la Dumnezeu darul lui. Mai degrabă, cât faci, fă cu duh de smerenie, pentru că Dumnezeu, celor trufaşi le stă împotriva, iar la cei smeriţi le dă dar.

Te afli în post; nu uita că postul te ajută şi este sală de aşteptare în care creştinul îmbolnăvit de păcate trebuie să cugete până-i vine rândul, cum să-şi dezvăluie boala mai sincer, înaintea duhovnicului său la spovedanie pentru că de vreme ce ai venit la doctor să nu te întorci nevindecat, ci să ai parte în mod folositor de cereştile doctorii ale Sfintei Taine.

Rugăciunea este respiraţia sufletului, iar postul este apa care stinge văpaia patimilor. Adu-ţi aminte de acel sobar tainic care a pus la cale trădarea şi prinderea lui Iisus. Era într-o zi de miercuri şi a treia zi, vinerea, a fost străpuns pentru păcatele noastre şi zdrobit pentru fărădelegile noastre. El a fost pedepsit pentru mântuirea noastră şi prin rănilor Lui, noi toţi ne-am vindecat. Chinuit a fost şi supus şi nu şi-a deschis gura Sa, ca o oaie spre junghiere s-a dus şi ca un miel fără de glas înaintea celui ce-L tunde, aşa nu şi-a deschis gura Sa.

Deci a fost răstignit pentru păcatele noastre. Şi fiindcă în aceste două zile a pătimit Iisus în chip deosebit pentru noi toţi, dorind să ne scoată din mocirla (păcatului) patimilor, a pieirii veşnice, vrând să ne

mântuiască.

Vom rămâne totuşi nepăsători la marea Lui jertfă? Să nu ne jertfim şi noi măcar atât, prin înfrânare? Dacă nu poţi mai mult fii atent la tine însuşi. Pentru propria ta salvare cinsteşte toată viaţa ta aceste două zile din săptămână, şi ți se va schimba viaţa ta sufletească şi trupească.

De ce să-ţi dăraşi propria ta viaţă înainte de vreme - ajută-te şi nu uita că mântuirea e funia împletită cu harul lui Dumnezeu (adică mila şi ajutorul Lui) şi voia ta liberă; întinde mâinile tale spre Hristos.

Credinţa fortifică voinţa.

Ce dar binecuvântat de Dumnezeu este apa pentru viaţa oamenilor. O bem şi ne astâmpărăm setea cu ea - dar mai ales ne răcoreşte trupul înfierbântat de trudă şi ne spălăm hainele murdare şi ce minunat te simţi când eşti curat.

Un creştin ştie că are şi suflet - oare sufletul nu se murdăreşte trăind în viaţă? Dar ce este păcatul dacă nu groaznica murdărie sufletească ce întunecă până şi ochiul minţii. Dacă zicem că păcat nu avem, ne amăgim pe noi înşine şi adevărul nu este întru noi. Dacă ne mărturisim păcatele noastre, spovedania este tocmai baia curăţitoare a sufletului omenesc.

Omule spală-ţi sufletul ca să-l poţi hrăni cu pâinea vieţii celei veşnice.

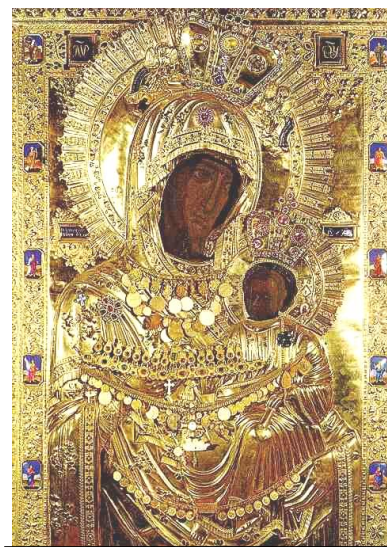
(Cuviosul Părinte Arsenie Boca, Cuvinte duhovniceşti din Săptămâna Luminată)

VITAMINA DUHOVNICEASCĂ

În anul 1768 a adormit în Domnul un monah numit Fotie, ce era «nebul pentru Hristos». Fotie nu avea nimic, nici măcar un loc al său, mergea desculţ şi avea numai hainele din spatele său. El se prefăcea că e nebun şi făcea lucruri nebuneşti: îşi tăia părul şi barba, purta cununi de flori pe cap, papură legată în jurul mijlocului său şi o sabie şi un ciocan din lemn. În acelaşi timp spunea lucruri înțelepte şi prezicătoare. Făcea linguri din lemn şi le vindea foarte ieftin. Dacă cineva încerca să-i dea mai mulţi bani, el refuza. Adesea trăia din milostenia celorlalţi. Locuia în trunchiul unui platan. El se ruga mereu: «O, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ne închinăm ție...».

Mulţi l-au întrebat dacă a văzut-o pe Maica Domnului, iar el le răspundea fără ezitare: «Am văzut-o de multe ori pe Portăriţa», chiar dacă el nu a fost niciodată la mănăstirea unde era păstrată icoana Portăriţa.

(Patericul atonit)



Maica Domnului - "Portărița"
din Mănăstirea Iviru din
Muntele Athos, icoană